

Kovčeg donesen u Jeruzalem

Ključni stih: “Tada unesoše Kovčeg JAHVIN i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David prinese pred JAHVOM paljenice i pričesnice.”

— ***2.Samuelova 6: 17,***
New King James Version

Izabrani tekstovi:
2.Samuelova 6: 1-19

Gospodina. Kao takvi, ljudi iz plemena Juda prvi su ga pomazali za svog kralja, a on je uspostavio svoju vlast u Hebronu. Ubrzo nakon toga, Gospodinovu naklonost prema Davidu dodatno su posvjedočila i ostala izraelska plemena koja su ga proglasila svojim kraljem.

David je bio vođa velikog poštenja i čovjek po Božjem srcu. (1.Samuelova 13: 14) Vodio je Izrael u njihovim vojnim pobjedama, a Jahve ga je blagoslovio u košari i sačuvao. Bog mu je dao pobjedu u bitci čak i nad Jebusejcima u njihovoj navodno

NAŠ KLJUČNI STIH slavi uspješno postavljanje Zavjetnog kovčega kralja Davida unutar granica Jeruzalema. Njegov progonitelj, kralj Šaul, poginuo je u bitci protiv Filistejaca pavši na vlastiti mač. Vijest o njegovom odlasku nije obradovala Davida, već ga je duboko rastužila. Ipak, David je sada bio jedini izabran od

neosvojivoj tvrđavi na brdu Sion—u Jeruzalemu, Davidovu gradu.—2.Samuelova 5: 5-10

Kruna Davidovih postignuća sada bi bila donijeti Kovčeg saveza u grad Jeruzalem. Učinjene su velike pripreme. Trideset tisuća ljudi bliskih Davidu marširalo bi u velikoj povorci. Nova kola, vučena volovima, sagrađena su kako bi prenijela Kovčeg u novi dom. Spektakl je pratilo mnoštvo glazbenika sa svim vrstama instrumenata poput lira, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala. Bio je to zasigurno uzbudljiv trenutak za novog kralja, ali brzo je prekinut. Volovi su posrnuli, a Kovčeg se ljuljao. Uza je ispružio ruku kako bi ga smirio, a Bog ga je u svom bijesu ubio. Radosno slavlje naglo je završilo i David je bio ljut na Gospodina, možda posramljen što je njegov trenutak slave prekinuo Bog.—2.Samuelova 6: 1-9

Kovčeg je brzo premješten u kuću Obed-Edom. Davidovi neposredni planovi bili su uništeni, ali Bog nije završio s njim. Gospodina nije ljutilo što je David želio unijeti Kovčeg u Jeruzalem, ali nije bio zadovoljan načinom na koji je to učinjeno. Davidu je postalo očito da Kovčeg ne smiju prevoziti teretne životinje, već ljudi koje je Bog ovlastio da to učine—ne s kolima, već na svojim ramenima. Da je sada pravo vrijeme za donošenje Kovčega, potvrdili su čudesni blagoslovi koji su obasuli Obed-Edomovo kućanstvo. Nije nam rečeno kakvi su bili blagoslovi, samo da su bili toliko očigledni da se nisu mogli zanemariti. Tijekom tri mjeseca koliko je Kovčeg ostao ondje, Obed-Edomova obitelj i dom primili su iskaze velike Božje naklonosti.—vss. 10-12

Ta tri mjeseca u velikoj su suprotnosti s više od sedamdeset godina boravka Kovčega u kući Abinad-

abovoj. Nema zapisa o tome da su Abinadab i njegovo domaćinstvo bili blagoslovljeni prisutnošću Kovčega. Za nas je pouka da možemo posjedovati Božju istinu i duh, ali ako ga ne ustoličimo na pravi način u svom srcu, snoseći teret i privilegiju služenja njemu, mogli bismo spriječiti njegove blagoslove prema nama. Postavimo Božju prisutnost čvrsto usred svojih srca. ■